

בלא לחשוב רגע לקחנו אותו עמנו לירושלים. הכנסנו אותו לישיבה. כל זה לא היה בתקופה ההיא דבר של מה בכך. סידרנו לו שיקבל ארוחות חמות בישיבה. ואת כל היתר לא אפרט. רק זאת אציין שהוא כיום ראש משפחה מפוארת מאנ"ש. וכשאני רואה אותו מתרחב ליבי בקרבי.

ה"בית ישראל" זצ"ל

באותה תקופה שהייתי ופעלתי בישיבת "שפת אמת" התקרבותי מאוד לכ"ק מרן אדמו"ר בעל ה"בית ישראל" זצ"ל.

כ"ק אדמו"ר הבית ישראל זצ"ל הגיע גם הוא יחד עם אביו כ"ק אדמו"ר בעל ה"אמרי אמת" זצ"ל אחרי פסח שנת ת"ש לארץ-ישראל.

אוצר החכמה | אה"י 1234567

ר' משה אירנשטיין עם ה"בית ישראל" זצ"ל

בשנים הראשונות שבא ארצה, גר בחדר בבנין שהי' מול ישיבת "שפת אמת" ברחוב שפת אמת. הבנין כולו הי' שייך לאדם בשם ברוד שהשכיר לאדמו"ר בעל ה"בית ישראל" חדר בבנין. ושם הוא התגורר.

אני הסתובבתי הרבה אצל הרבי. ישנתי אצלו. שימשתי אותו בנאמנות ומסירות משך כל לימודי בישיבת "שפת אמת".

ישנתי על שלשה כסאות בחדר קטן שלפני חדרו של הרבי. אחרי ששכבתי לישון על הכסאות הי' הרבי מביא שמיכה לכסות אותי. פעמים שאל אותי אם נוח לי. ^{אוצר החכמה}

זכרונות רבים בראשי מהתקופה ההיא. לא את כולם אפשר כבר לכתוב. זכור לי הרבה כיצד ראו על הרבי זצ"ל את האבל הגדול שלו על הריגתו של בנו בכורו "לייבלע". הרבה פעמים התבטא בכאב נורא על "מיין לייבלע" שנהרג בידי הזדים הארורים הי"ד.

הרבה פעמים היה הרבי זצ"ל שולח אותי לעסוק בפעולות מסויימות. אם בעשיית חסד שלא רצה שידעו שזה ממנו. אם בנתינת עצה או מתנה לאדם מסוים. מבטו היה רחב ורחוק. צפה לעתיד ולהרבה שנים קדימה. כל דבר ידע וחיפש לדעת. והרבה שליחויות פרטיות וסודיות ביצע על ידי באותן שנים.

ברצוני להעלות על הכתב בשורות הבאות כמה עובדות שהייתי נוכח בהם אישית. הנני מביאם כמות שהיו בדיוק נמרץ. למען ייזכרו לדורות עולם.

* * *

כשבא בחור אחד מהפליטים שמארצות אירופה לארץ. צוה עלי הרבי זצ"ל לקרב אותו, ולעזור לו בביגוד וכדו'.

הבחור שבא מבית שלא מאנ"ש, לא רצה ללכת בבגדים חסידיים. ואכן, הבאתי לו בגדים שונים.

אחרי תקופה מסויימת אמר לי הרבי זצ"ל:

צריך לקנות לבחור זה "קפוטה" לשבת...

הלכתי אליו והצעתי לו "קפוטה". הבחור אמר לי: אבא שלי, וגם כל משפחתי לא הלכו בבגד כזה. למה שאני כן אתחיל עם זה...

סיפרתי חזרה לרבי זצ"ל. והוא אמר לי: תמתין בסבלנות...

כעבור כחדשיים בא הבחור בעצמו אלי ואמר לי שרוצה קפוטה לשבת.

ספרתי זאת לרבי זצ"ל, הוא אמר לי לומר לבחור:

אח"ח 1234567

אמנם האבא שלך וכל משפחתך לא הלכו עם "קפוטה". אך אם הנך רוצה,

נקנה לך.

אותו בחור היה אח"כ מקורב מאוד לרבי זצ"ל. ובס"ד הקים משפחה מפוארת

למנוח החסיד

מאנ"ש.

ליד הישיבה גרו אדמור"י בית רחמסטריווקה. הם היו קרובים מאוד לרבי

זצ"ל.

האבא של הרב הצדיק ר' יוחנצ'ה זצ"ל הי' הרב הצדיק ר' דוד זצ"ל. אחיו,

שבירושלים החשיבו אותו מאוד והחזיקו אותו לאדם נסתר. היה מקורב מאוד עם

הרבי זצ"ל.

בחנוכת ישיבת "מאור עינים" בירושלים

כשנפטרה, אמר לי הרבי זצ"ל, שרוצה ללכת לנוח לכמה דקות. כשהלוויה תצא, אכנס להעיר אותו.

כשהלוויה התחילה לצאת, מהבית הסמוך, דפקתי בדלת חדרו של הרבי זצ"ל 3 פעמים. דפיקות חלשות. הדלת לא נפתחה. דפקתי עוד 3 פעמים ושוב הדלת נשארה נעולה.

אוצר החכמה

העזתי ופתחתי בעצמי את הדלת, דבר שמעולם לא עשיתי.

נרתעתי מיד לאחורי. ראיתי את הרבי זצ"ל שוכב על המיטה ועיניו פקוחות. הוא פנה אלי ואמר:

אינני צריך כבר לצאת להלוויה. כבר ראיתי הכל...

כשהבחין בתדהמתי הוסיף מיד בחיך:

ומשה עוד יחשוב שאני מתכוין ברצינות... ומיד קם התלבש ויצא ללוות את הנפטר.

הרב החסיד ר' בן ציון איינפלד ז"ל הגיע וסיפר שחתנו של האדמו"ר בעל ה"אמרי אמת" זצ"ל, הרב החסיד ר' יצחק פישל היינה ז"ל נפל, ומרגיש לא טוב.

נראים בתמונה: ה"בית ישראל" זצ"ל ר' אברהם אייזנר רבי מאיר אלתר הי"ד ה"אמרי אמת" זצ"ל הרב קאנל הרב מלנטשנה ור' יצחק פישל היינה ז"ל

הרבי זצ"ל קרא לי. התלבש והתחיל ללכת איתי לכיוון ביתו של גיסו ר' יצחק פישל ז"ל שגר אז ברחוב דוד ילין.

עם יציאתו מביתו הוציא מכיסו קופסת גפרורים וניסה להדליק גפרור. הגפרור לא נדלק. הוא ניסה שנית, ניסה פעם שלישית והגפרור לא נדלק. אז פנה אלי הרבי זצ"ל ואמר לי בזה הלשון:

משה, בוא נחזור, כבר אוחזים אחרי הכל...
ואכן. אז כבר הי' ר' יצחק פישל ז"ל אחרי פטירתו.

* * *

לא רחוק מבנין הישיבה, גר יהודי ישיש, שהי' השוחט בגור לפני השואה. נודע לרבי זצ"ל שהוא חולה מאוד. אמר לי, בוא נלך לבקרו. הגענו. היו שם כבר אנשי "חברא קדישא".

אחד מהם פנה לרבי זצ"ל ואמר: זה ענין ארוך. זה יארוך עוד הרבה זמן...
הרבי שמע את דבריו. הסתובב יחד אתי מחוץ לבית שתיים עד שלש דקות, ומיד נכנס אתי לבית לעמוד סמוך למיטת החולה.
ברגע שהרבי זצ"ל התקרב למיטת החולה, נשמעה הקריאה "שמע ישראל" והחולה נפטר.

* * *

שבת אחת, אחרי תפילת שחרית. קרא לי הרבי ואמר לי:
שמעת מר' שנפטר! נודע לי אז. שאברך אחד מאנ"ש, די צעיר לימים נפטר בצורה טראגית. אז היתה תקופת המלחמה. יצאו הלוויות להר הזיתים רק בימים שני וחמישי. היו מביאים את הארון לבית החולים "ביקור חולים" ביום ב'. וביום ג' לפנות בוקר יצאה ההלוויה להר הזיתים בליווי משמר של שוטרים אנגליים.
לפני ההלוויה אמר לי הרבי זצ"ל:
תדע לך! בבית שם יש עניות נוראה, וצריכים לעשות משהו...

העזתי והושטתי ידי לרבי זצ"ל כמבקש שיתן סכום להתחלה, ואכן, הוא הרבי נתן בידי נתינה חשובה.

הלכתי לאחיו. כ"ק אדמו"ר בעל ה"לב שמחה" זצ"ל וסיפרתי לו על הענין. וגם הוא נתן לי נתינה חשובה. עם הכסף הזה שהי' סכום נכבד, הלכתי לבית הנפטר. התברר שלא הי' להם כסף לקנות תכריכין. פעלתי מיד בענין. השגתי הנחה ניכרת. ובכסף שהי' בידי קניתי תכריכין לנפטר. את שאר הכסף השארתי בידי האלמנה.

ביום ב' בצהריים היו אמורים אנשי "חברא קדישא" להגיע לערוך את הטהרה. מסע ההלוויה היה יוצא לבית החולים "ביקור חולים" וכנאמר למעלה. הגיעה השעה היעודה והחברא קדישא אינם. הרבי זצ"ל מסתובב בחוץ ליד הבנין ושואל שוב ושוב: מה המצב.

ואני עונה: ליבל גראבער - שהי' מאנשי החברא קדישא - הבטיח להגיע בשעה

שתים ולא מגיע.

אוצר החכמה

ר' משה אירנשטיין עם ה"בית ישראל" זצ"ל

אמר לי הרבי זצ"ל:

ואתה, אינך יודע איך להסתדר במצב כזה....

הבנתי מיד מה הרבי רוצה ממני. קראתי לשני בחורים הורדנו דלת מצוריה. שמנו אותה על השלחן. הנחנו עליה את הנפטר. ועשינו יחד את הטהרה. כדת וכדין. ^[1234567] והלוויה יצאה לבית החולים ומשם הובל הנפטר למנוחתו האחרונה.

ביקורו של כ"ק האדמו"ר מבלז זצ"ל אצל ה"אמרי אמת" זצ"ל

עקב כך שהייתי סמוך ונראה אצל הרבי זצ"ל. זכיתי להיות בעת שכ"ק אדמו"ר מוהר"א מבלז זצ"ל בא לביתו של כ"ק אדמו"ר בעל ה"אמרי אמת" זצ"ל. מיד עם הגיעו ארצה.

כשאני נזכר בפגישה ההיא, נהי' בשרי חידודים חידודים.

כ"ק אדמו"ר מבלז זצ"ל לבש איזה בגד שכיסה את זקנו. נכנסו עמו עוד שלשה מלוים.

ה"אמרי אמת" זצ"ל ישב על כסאו. מאחוריו עמד ה"בית ישראל" זצ"ל. רחוק קצת יותר עמד ה"לב שמחה" זצ"ל. בצד עמדנו שלשה בחורים.

כעשרה רגעים הביטו כ"ק אדמו"ר זצ"ל וכ"ק אדמו"ר מבלז זצ"ל זה בזה בלא לומר מילה.

ההתרגשות בינינו היתה עצומה. המתח הי' גדול. והרגשנו שהצדיקים האלה מדברים זה עם זה בלא לדבר בפה....

האדמו"ר מבלז זצ"ל נענה ואמר:

הבחורים שלכם קידשו שם שמים...

ההתרגשות היתה גדולה מאוד.

הצדיקים המשיכו בשתיקתם.

פתאום נשמע קולו של ה"בית ישראל" זצ"ל אומר:

מה דהוי הוי ! כעת צריך להתחיל מחדש....

את המתח שהי' בחדר באותם רגעים הי' אפשר לחתוך בסכין חד.

היו מונחים פירות על השולחן. ה"אמרי אמת" זצ"ל שם לפני כ"ק אדמו"ר מבלז זצ"ל. וה"לב שמחה" זצ"ל שם לפני ה"אמרי אמת".

האדמו"ר מבלז אמר אני אתן לאנשי והרבי יתן לאנשיו. לקח ה"אמרי אמת" ועירבב הכל יחד וחילקו שניהם לכולם.

פגישה זו לא תסור מזכרוני לעולם. כל פעם שאני נזכר בה, אני מתרגש מחדש כאילו הי' זה אתמול.

אוצר החכמה

[אה"ח 1234567]

בחתונה של הרבי זצ"ל בכסלו תש"ז. בישלתי והכנתי את התבשילים לחתונה יחד עם הרב החסיד ר' ישראל חיים רוגוזינסקי שיחי'. אחי ר' ישראל חיים שיחי' הי' המלצר.

רבי אהרן רוקח מבעלז

באותם שנים שהייתי במחיצתו של הרבי זצ"ל. הרבתי לשמוע ממנו דברי תורה
שאמר מעצמו ובשם אביו, הרבי בעל ה"אמרי אמת" זצ"ל. שתיתי בצמא את דבריו.
גם הייתי אומר ומוסר אותם לאחרים.

אוצר החכמה

הופתעתי לגלות אצל ידידי הקרוב, הרב הגאון החסיד ר' שמואל היינה שיחיל
פתקים מאותם השנים, בהם כתב דברי תורה ששמע ממני בשם הבית ישראל בשם
אביו ה"אמרי אמת". כשבדייקנותו הגדולה הוא מציין על כל פתק את מקור
הדברים במדויק....

1234567

6

הוא וילק אחר ויק, אחר דבריו על שם שיהיה בזה
ועל אמת ה"אמרי אמת" פלג... (אמר ענין ימים)

הוא וילק אחר ויק, אחר דבריו על שם שיהיה בזה
ועל אמת ה"אמרי אמת" פלג... (אמר ענין ימים)

הוא וילק אחר ויק, אחר דבריו על שם שיהיה בזה
ועל אמת ה"אמרי אמת" פלג... (אמר ענין ימים)

הוא וילק אחר ויק, אחר דבריו על שם שיהיה בזה
ועל אמת ה"אמרי אמת" פלג... (אמר ענין ימים)

הוא וילק אחר ויק, אחר דבריו על שם שיהיה בזה
ועל אמת ה"אמרי אמת" פלג... (אמר ענין ימים)

הוא וילק אחר ויק, אחר דבריו על שם שיהיה בזה
ועל אמת ה"אמרי אמת" פלג... (אמר ענין ימים)

הוא וילק אחר ויק, אחר דבריו על שם שיהיה בזה
ועל אמת ה"אמרי אמת" פלג... (אמר ענין ימים)

הוא וילק אחר ויק, אחר דבריו על שם שיהיה בזה
ועל אמת ה"אמרי אמת" פלג... (אמר ענין ימים)

הוא וילק אחר ויק, אחר דבריו על שם שיהיה בזה
ועל אמת ה"אמרי אמת" פלג... (אמר ענין ימים)

